

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๖๔๘-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์มติชน ประจำวันที่ ๑ เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๑, ๒๐ มูลค่าข่าว ๗๙๐,๑๕๕.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เหตุผลของ 100 ล.
บุญชู ตริทอง 20
บริจาคเพื่อการศึกษา

เหตุผลของ '100 ล้าน'
บุญชู ตริทอง
มอบเงินเพื่อการศึกษา

บุญชู ตริทอง

ปริยาคาศที่ลือชื่อของโรงแรมรามารักษ์เดินส์
เย็นวันนั้นเต็มไปด้วยแขกเหรื่อมากมาย ทั้งคณะ
ทัวร์ชาวต่างชาติที่เพิ่งจะมาถึง ลูกค้ายกจากข้างนอกที่เตรียม
ตัวสำหรับเวลาอาหาร

ดนตรีเริ่มบรรเลง เสียงของนักร้องสาวในชุดราตรีสี
ดำนั้นทรงพลัง

พอดีกับการมาถึงของชายวัย 68 ปี แต่งกายเรียบง่าย
สวมเสื้อเชิ้ตลายสก๊อต กางเกงยีนส์ รองเท้าหนังมันวาว

หลังส่งรถคันหรูสีเลือดหมูสงบนิ่งอยู่หน้าโรงแรม **บุญชู
ตริทอง** อดีตรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย และอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง ก็หยิบหัวข้าวของลง
จากรถ ตรงตามเวลาที่นัดหมายกันไว้ พูดคุยทักทายเรื่อง
การเดินทางประโยคสองประโยค ก่อนจะชักชวนเข้าไปหา
ที่นั่งในล็อบบี้ของโรงแรม

สาเหตุสำหรับการนัดพูดคุยกับบุญชูในเย็นนั้น เกี่ยว
กับเรื่องเงิน

100 ล้านบาท

เด็กบ้านนอก ผู้ได้รับ'โอกาส'

100 ล้านบาท!

เป็นจำนวนเงินล่าสุดที่บุญชูบริจาคให้กับมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ (มธ.) เพื่อสมทบทุนในการก่อสร้างอาคารเรียน
รวม 5 ชั้น นี่ยังไม่ับการสนับสนุนให้ทุนการศึกษาต่อเนื่อง
ในต่างประเทศจนกระทั่งระดับปริญญาเอก แม้ผู้มีความประสงค์
จะเรียนต่อและกลับมาเป็นอาจารย์ประจำที่ มธ.ศูนย์สาขาง
"ที่มาที่ไปของการบริจาคครั้งนี้เป็นอย่างไร?" เป็น

คำถามง่ายๆ ถึงอดีตรัฐมนตรีว่าการ
ทบวงมหาวิทยาลัย และอดีต
รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลัง

แต่คำตอบที่ได้รับ
นั้นไม่ง่าย เพราะกว่า
จะเป็นคนชื่อ **บุญชู
ตรีทอง** ในวันนี้ได้ ชีวิต
ผ่านเรื่องราวมาโชกโชน
จึงต้องฉายภาพให้เห็นถึงที่

มาที่ไปเหล่านั้น

“ผมถือว่าการศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ เป็นสิ่งที่ต้องให้
มนุษย์ทุกคนได้มีโอกาส แนนอน แต่ละคนมีสติปัญญาไม่
เท่าเทียมกัน หากแต่ก็ควรได้รับโอกาส ได้รับการศึกษา ตาม
ทิศทางแนวทางที่ตัวเองถนัด”

บุญชูเผยถึงความคิด ก่อนจะเริ่มย้อนประวัติชีวิตให้ฟัง
กับชีวิตเด็กแม่ฮ่องสอนคนหนึ่ง ครอบครัวยังไม่ได้มีฐานะ
อะไร พ่อเป็นเพียงพ่อค้าเร่ขายของ ค.ช.บุญชู เรียนจบ
ชั้น ม.4 จากโรงเรียนห้องสอนศึกษา จ.แม่ฮ่องสอน จาก
นั้นย้ายตามพี่สาวซึ่งเป็นพยาบาล มาเรียนต่อที่โรงเรียน
บุญวาทย์วิทยาลัย จ.ลำปาง

ที่นี่เองที่บุญชูบอกว่า ช่วยเปิดโลกทัศน์ให้กับชีวิต
มากขึ้น เริ่มรู้แล้วว่าเป้าหมายในการเรียนเมื่อจบไปประกอบ
อาชีพนั้น ไม่ได้มีเพียงแต่ครูอย่างเดียว แต่ยังมีส่วนอื่นๆ
อีกมากมาย

“ใจจริง พี่สาวซึ่งเป็นพยาบาล และพี่เขยที่เป็นหมอก็
อยากให้เรียนด้านเดียวกัน แต่ปัญหาคือ พี่สาวตั้งคำถาม
กับผมว่า 1.ใครจะส่งเรียน เพราะที่บ้านฐานะไม่ดี 2.แน่ใจ
หรือว่าจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยแข่งกับคนอื่นได้ เพราะ
ฉะนั้น ให้เลือกในสิ่งที่เป็นไปได้ คือสอบชิงทุนครู ซึ่งผมไม่
ชอบ แต่หาไม่มีทางเลือก

“ผมเลยมีชื่อแม่ บอกกับพี่สาวว่า ถ้าสอบชิงทุนครูไม่
ได้ที่ 1 จะไม่เรียนต่อ ขอออกไปหางานอะไรก็ได้ทำ อาจ
กลับไปเป็นพ่อค้าหาบเร่กับพ่อที่แม่ฮ่องสอน”

แต่ปรากฏว่าสอบได้ที่ 1

บุญชูกลายเป็นตัวแทนของ จ.ลำปาง มาเรียนต่อครู
ในกรุงเทพฯ เรียนจบประกาศนียบัตรการศึกษา (ป.กศ.)
จากวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา แล้วสอบเรียนต่อที่
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ประสานมิตร

“เขารับ 100 คน ผมสอบได้ที่ 83” บุญชูกล่าวพร้อมกับ
หัวเราะเบาๆ อย่างอารมณ์ดี

ในยุคนั้น มศว ประสานมิตร เพิ่งเปิดสอนได้ 10 กว่า
ปี หลักสูตรต่างๆ ค่อนข้างเข้มข้นเพราะยึดแบบอย่างจาก
มหาวิทยาลัยอินเดียนา สหรัฐอเมริกา จำนวนนักศึกษาใน
ตอนนั้น ชั้นปีหนึ่งมีเพียง 100 คน 4 ชั้นปีจึงมีประมาณ
400 คน เรียกได้ว่าแทบรู้จักกันหมด โดยบุญชูเลือกเรียน
ในสาขาฟิสิกส์ เลยทำให้เขามีฐานความรู้ด้านฟิสิกส์และ
คณิตศาสตร์ ที่ค่อนข้างแน่น

เรียนจบ สมัครเป็นครูอยู่โรงเรียนแห่ง
หนึ่งย่านพระประแดง แต่ความที่ไม่
อยากเป็นครูตั้งแต่วัยเยาว์ ก็ทำให้เขา
สอนได้เพียง 1 ปี

“ระหว่างสอนหนังสือ ผมก็คิด
อยู่ตลอดเวลาว่าอยากทำอาชีพ
อื่น พอดีที่องค์การโทรศัพท์แห่ง
ประเทศไทย รับสมัครคนที่
เรียนจบฟิสิกส์ 2 คน เข้าเป็น
พนักงาน ผมก็เลยสอบเข้า
และสอบได้ที่ 2” บุญชูกล่าว
อย่างอารมณ์ดี ซึ่งช่วงชีวิต
หลังจากนี้เองที่เขาถือว่าเป็นอีก
หนึ่ง “โอกาส” สำคัญของชีวิต
บุญชูบอกว่า องค์การ
โทรศัพท์แห่งประเทศไทย รับ
คนที่เรียนจบฟิสิกส์ให้มาเรียน
ต่อในสายวิศวกรรมศาสตร์ ด้าน
โทรคมนาคม ที่ศูนย์ฝึก
โทรคมนาคมขององค์การ
ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแล

ของ “ไอทียู” (International Telecommunication Union)
“การเรียนวิชาฟิสิกส์สามารถประยุกต์ไปสู่
วิศวกรรมศาสตร์ได้ นี่เองที่ทำให้องค์การรับคนจบฟิสิกส์
เพราะสมัยนั้นเป็นช่วงสงครามเวียดนาม วิศวกรมีไม่พอ
หากับราชการเงินเดือน 1,300 บาท แต่อเมริกาเรียกไป
ทำงานในหน่วยงานของเขา ได้เงินเดือนหลายหมื่นบาท
“วิศวกรไทยก็เลยไปทางอเมริกา จิงขาดแคลน”

ประสบความสำเร็จ

เพราะ ‘การศึกษา’

ไม่เพียงแต่การเรียนในห้องเรียน
เท่านั้น หนังสือ วารสารต่างๆ ที่อยู่ภายใน
ห้องสมุด ก็เป็นอีกหนึ่งความรู้ที่บุญชูได้รับ
อดีตรัฐมนตรีเล่าย้อนให้ฟังอีกว่า
ขณะที่เป็นพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่ง
ประเทศไทย ก็เริ่มมีความคิดว่า หากทำงาน
เป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจไปเรื่อยๆ ก็คงมี
เงินเดือนตามอัตรา ไม่มีทางมีเงินมากมาย
ได้ และที่สำคัญก็มีความคิดว่า ตั้งแต่ออก
จากบ้านมา พ่อก็ไม่ได้อยู่ในฐานะสามารถ
ช่วยเรื่องการเงินอะไรได้ คิดว่าในอนาคต

นพ.เกษม วัฒนชัย องคมนตรี ให้เกียรติเป็นสักขีพยาน พิธีลงนามบันทึกข้อตกลง

แขกเหรื่อมากมายร่วมงาน

หากแต่งงาน มีลูก ถ้าลูกต้องลำบากเหมือนตัวเอง คงไม่สบายใจ

ดังนั้น จึงต้องหาช่องทางทำงานเพิ่มเติม

บุญชูหันหน้าเข้าห้องสมุด อ่านหนังสือ วารสารต่างๆ เพื่อเพิ่มความรู้ พร้อมกันนี้ก็หาช่องทางทำงานอื่นๆ เพิ่มเติม โดยหลังเลิกจากงานประจำ ก็ไปทำงานอยู่กับบริษัทเอกชนต่างๆ 5-6 บริษัท จนกระทั่งวันหนึ่งชักชวนเพื่อนที่เป็นมือดีด้านซ่อมบำรุงมาทำงานด้วยกัน เปิดบริษัทเล็กๆ รับจ้างซ่อมบำรุงอุปกรณ์โทรคมนาคมของทหาร ตำรวจ โดยใช้โรงแรมมานวดของทหาร นายหนึ่งซึ่งรู้จักกันเป็นออฟฟิศ

ตอนนี้องที่เจ้าของเรื่องราวเล่าไปซ้ำไป โดยเฉพาะการเปลี่ยน “พนักงานประจำออฟฟิศ” เป็นว่าเล่น เพราะตนไม่ได้ที่รูดมันอยู่เรื่อยๆ

ธุรกิจเริ่มพัฒนาขึ้นโดยลำดับ และมาประสบความสำเร็จเมื่อบุญชูมุ่งเป้าธุรกิจไปที่การนำเข้าสินค้าอุปกรณ์โทรคมนาคมมาขายให้กับทหาร

บุญชูบอกว่า อุปกรณ์ที่นำเข้าช่วงนั้นส่วนใหญ่มาจากอเมริกา ส่วนของเยอรมนีนั้นแม้คุณภาพดีแต่มีราคาสูง แต่ก็สนใจที่จะนำเข้ามาขาย โดยลองติดต่อไปทางสถานทูตเยอรมนีเพื่อขอความช่วยเหลือ

“ผมพูดคุยกับทางสถานทูต อธิบายให้เห็นถึงความจำเป็น ความสำคัญในการช่วยเหลือประเทศไทย ในที่สุดเขาก็ช่วยเหลือ โดยสินค้าล็อตแรกที่ผมขายให้ทางราชการ

ถามถึงการที่ประสบความสำเร็จ มีวันนี้ได้?

บุญชูตอบทันทีว่า เป็นเพราะโอกาสทางการศึกษา

“ถ้าผมไม่ได้ตัดสินใจเรียนครู ไม่ได้ตัดสินใจเรียนฟิสิกส์ ไม่ได้ไปเรียนต่อด้านโทรคมนาคมกับฝรั่ง ผมก็ไม่มีโอกาสทำแบบนี้ ทุกอย่างเป็นเรื่องของโอกาส และการเตรียมตัวอย่างการที่ผมเข้าห้องสมุด อ่านหนังสือ อ่านวารสารต่างๆ ก็เป็นการเตรียมตัว มองหาโอกาส ถามว่าทางองค์การโทรศัพท์ที่รับคนอีกมากมายมาอย่างผม แต่ทำไมบุคคลเหล่านั้นไม่ทำอย่างผม

“ตอนนี้ คิดเสมอว่าถ้าไม่มีการศึกษา หรือขาดโอกาสทางการศึกษา ก็ไม่มีทางประสบความสำเร็จได้ การศึกษาเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าผมไม่ได้รับโอกาส ก็คิดไม่ออกเหมือนรัฐบาลไทยออกเงิน 75 เปอร์เซ็นต์ อีก 25 เปอร์เซ็นต์ทางเยอรมนีสนับสนุน ทำให้รัฐประหยัดงบประมาณไปเยอะมาก

“และก่อนที่จะโครงการแรกจะเซ็นสัญญา ประสบความสำเร็จ ผมลาออกจากการเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ มาทำงานกับบริษัทเดิมที่ แล้วเริ่มติดต่อทางเยอรมนีขายเองโดยตรง ไม่ต้องผ่านนายหน้าแล้ว โครงการของผมขายให้ทหารอย่างเดียว”

กันว่าอะไรในวันนี้ อาจเป็นพ่อค้าหาบเร่เหมือนพ่อหรือเป็นคนทำไร่สวนอยู่ต่างจังหวัด”

จึงไม่แปลกที่บุญชูจะมาให้การสนับสนุนด้านการศึกษา

ไม่ว่าจะเป็นการเริ่มสร้างห้องสมุดให้ตามโรงเรียนต่างๆ ในชนบท การให้ทุนการศึกษา การบริจาคที่ดินถึง 364 ไร่ ในปี พ.ศ.2541 เพื่อเป็นสถานที่ก่อตั้ง มอ.ศูนย์ลำปาง

และที่ชัดเจนที่สุด เห็นจะเป็นตอนที่ดำรงตำแหน่ง

รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย บุญชูได้ริเริ่มโครงการต่างๆ เพื่อพัฒนาแวดวงการศึกษามากมาย อาทิ โครงการขยายโอกาสการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค, โครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา, โครงการเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา, โครงการเร่งรัดการผลิตบัณฑิตในสาขาวิชาที่ขาดแคลน, โครงการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฯลฯ

บ รื่องราวชีวิตของชายชื่อ **บุญชู ศรีทอง** หากเปรียบเป็นนิยายก็คงออกแนว “ดราม่า” เข้มข้น

เด็กชนบทยากจน แต่เมื่อได้รับ “โอกาส” ก็ใช้มันอย่างเต็มที่จนประสบความสำเร็จในชีวิต และนี่เอง เป็นเหตุผลให้ล่าสุดเขาได้มอบเงินบริจาคให้กับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์ลำปาง เป็นจำนวน 100 ล้านบาท เพื่อส่งมอบ “โอกาส” ให้กับคนอื่น

มีพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงการสนับสนุนการจัดการศึกษาที่ มอ.ศูนย์ลำปาง ระหว่างมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กับ บุญชู เป็นที่เรียบร้อย

และในปีการศึกษาหน้า คือ พ.ศ.2557 มอ.ศูนย์ลำปางจะเปิดหลักสูตรใหม่อีก 2 หลักสูตร จาก 2 คณะ คือ หลักสูตรพาณิชยศาสตร์และการบัญชีเพื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในระดับปริญญาตรี และหลักสูตรการบริหารงานสาธารณสุข ในระดับปริญญาโท

“ผมอยากให้สถาบันศึกษาในระดับอุดมศึกษามีความแข็งแกร่งทางวิชาการ

มากกว่าที่เป็นอยู่ ปัจจุบัน เรามีมหาวิทยาลัยทั่วประเทศ ทั้งของเอกชนและรัฐ กว่า 200 แห่ง แต่ที่มีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับขององค์กรต่างๆ ที่รับบัณฑิตเป็นพนักงานนั้นไม่มีกี่แห่ง

“แล้วข้อสำคัญ ผมอยากให้สถาบันการศึกษาและนักศึกษา ให้ความสำคัญกับความรู้ที่พึงจะได้รับ มากกว่าใบปริญญาบัตร”

เป็นประโยคทิ้งท้ายจากอดีตรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย

บุญชู ศรีทอง

เชตวัน เตือประโคน